

Náš pamětník Josef Mrázek, kterému letos bude sedmdesát let, byl v Rajnochovicích 22 let předsedou Národního výboru a následně i starostou této obce. Ve vesnici strávil prakticky celý svůj život.

0. - 0. 14

„Já tady bydlím tady naproti jsem se narodil ve třináctce no a tady tu bydlím od roku 2007“

V dětství si s kamarády hrával na vojáky a partyzány.

0.14 – 1. 18

„jako mladí kluci, tak to bylo tak, to jsme si hrávali na ty vojáky, to jsme si vyřezali samopaly a hrávali jsme vždycky na Němce a na Ruse a jak jsme vždycky měli jedni dělali Němce jedni Ruse a většinou jsme to hrávali tady u fary nebo tady kolem kostela a tak jsme měli takové místa vybrané no a tam jsme si hráli na ty partyzány a vždycky takový, no bylo to dané tím, že tady působila ta skupina Jana Žižky, že tady v tychto v tem okolí v čele s Murzinem a náš občan tam byl Krajčík Lad'a a jako měl přezdívku alias se říká přezdívku Jery kapitán Jery“

Když dospěl, v šedesátých letech dvacátého století odjel do Ostravy, kde se vyučil soustružníkem kovů.

1.37-2.00

„v Ostravě jsem byl na učilišti, vyučil jsem se soustružníkem kovů. Tam jsme chodili. Vybrali mě do fotbalu do Vítkovického družstva za dorosty. Trénoval jsem na Vítkovickém stadioně, tam jsme trénovali“

Po škole pracoval v lesním závodě v Rajnochovicích, kde se potkal i s bývalými členy odbojové skupiny Světлана.

2:34-2:51

„někteří byli pozavíráni, já s tím jedním pánem nebo víc jich bylo, tak já jsem s nimi dělal v dílnách“

Za odměnu za svoji práci dostal Josef Mrázek v 70. letech možnost podívat se do tehdejšího Sovětského svazu, a to do Moskvy, na výstavu lesnických strojů. Nejvíc z celého výletu ho zaujalo moskevské metro.

2:00-2:18

„a jezdil jsem od čtyřech hodin až do večera do sedmi. Vždycky jsem jel stanicu vystoupil jsem, podíval se, jak to mají vyzdobené krásně, třeba Rudé armády úplně přepychové v těch 70. letech a tak jsem říkám, navštívil jsem jich 72“

Na sklonku 80. let místní lidé přemluvili Josefa Mrázka, aby dělal předsedu Národního výboru v obci.

2:55-3:33

„tak já jsem byl předseda národního výboru, to jsem od 88. roku kdy jsem byl předsedou, tak jsem musel dělat politickou školu v Brně, se tomu říkalo ten VUML. Tak to jako musel každý absolvovat. Po revoluci, tak zase byly pak volby no a zase mě zvolili na další volební období jako už jako starostu. Tak jsem vydržel starostovat až do důchodu do roku 2010. Takže jsem byl 22 let u obce napřed jako předseda národního výboru a pak jako starosta obce.“

Od narození Josefa Mrázka uběhlo spoustu let a mnoho událostí. Jeho život byl provázen prací a hodně času věnoval trénování kopané v místním klubu. Ve všem, co dělal, si našel radost. Já mu děkuji za celou naši skupinu, za jeho čas, a že nám pověděl svůj příběh.